

[Tinning]

ten kan få af de dér Hof-folk eller få hr. Helge Sander til at skaffe eller også må klippe ud af en avis, får nogle eksempler fra fru Aase Olesen på, hvordan man direkte går i kødet på de grupper, som man endnu ikke har fået ind i et alkoholforbrug.

Pkt. 6 har jeg lidt svært ved at forholde mig til, også fordi der ikke står nogen bemærkninger til det, men hvis der ligger i det, at de private organisationer, vi kender, også skal være med, synes jeg, det kan da være meget udmærket.

Hvad angår reguleringen af giftskatterne, vil vi nok foretrække en pakkelse. Det ligger jo ellers ikke til venstresocialistisk folketingspolitik, men vi er meget imod en situation, hvor vi ikke vil regulere kontanthjælpen, sygedagpengene eller arbejdsløshedsdagpengene og i øvrigt giver dem nogle sociale problemer oven i hatten, men siger, at deres bajere i hvert fald skal følge pristallet. Det er vi ikke meget for, men derimod nok en helhedsløsning. Jeg er nemlig enig i udgangspunktet; der er ikke specielt megen fornuft hverken alkoholpolitisk eller på nogen som helst anden måde i, at realprisen på øl, vin og spiritus falder, men jeg kan heller ikke se nogen fornuft i, at vi laver alkoholpolitik og glemmer resten, så dér vil vi faktisk opfordre til en slags pakkelse.

Derudover tror jeg også, at vi skal diskutere virkningerne, for det er nok igen sådan, at de, som er i misbruget – det gælder også på narkotikaområdet – de vil skaffe sig disse produkter uanset prisudviklingen. Det kan godt være, at man får skubbet nogle unge på dette område fra guldøl til lightergas o.lign. i en eller anden udstrækning – hvis det skulle være en forbedring – men jeg tror, vi skal diskutere, hvordan vi kan sikre, at en sådan stigning ikke gør situationen for dem, der i forvejen er misbrugere, meget værre, samtidig med at vi selvfølgelig skal forsøge at høste de positive virkninger, der måtte være i forhold til andre grupper.

Nu lyser den røde lampe igen, og selv om det betyder fremad, vil jeg slutte.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må tage hr. Qvist Jørgensens irettesættelse til efterretning om, at »sprut« i Jylland – specielt i Sydjylland – drejer sig om de stærkere drikke. I Nordjylland har vi aldrig

drukket så meget, så dér har vi taget det under én hat.

Det er helt rigtigt, at hjemmenes holdning til spiritus smitter af på børnene, men det er da forbistret svært at være forældre, når børnene, så snart de kommer ind i skolen, skal fylde med bajere. Så er det lidt svært at fastholde den holdning, man eventuelt kunne have til det. Derfor er det da godt, at man vil lave en sammenhængende alkoholpolitik, således at det, som de fleste hjem vil: et fornuftigt forhold til spiritus, også bliver et fornuftigt forhold andre steder i samfundet.

Jeg blev ikke færdig med at omtale de øvrige punkter, og af hensyn til de radikale vil jeg sige noget om pkt. 5, stramning af reglerne for markedsføring. Det er næsten synd, at Inge Krogh ikke er herinde, for hun ville have glædet sig særdeles meget over, at de radikale kom med dette forslag, men vi har i øvrigt ingen modstand imod sådanne forslag. Jeg ved ikke helt, hvad man tænker på her, om det skulle være reklameforbud eller en yderligere indskrænkning, men det må da i det mindste være en reklamestyring. Det mener vi da er værd at prøve, og da nogle så gerne vil, må de også gerne tage mine cigaretter med, det gør såmænd ikke så meget, for jeg ved udmærket, hvilket mærke jeg vil have.

Så var der spritkørsel – her må jeg gerne bruge udtrykket – altså dem, der kører med et vist alkoholindhold i blodet. De skulle efter dette her tilsyneladende være misbrugere. Bare det var sådan! Jeg tror i grunden, det er få af dem, der bliver dømt for spirituskørsel, som er misbrugere i ordets egentligste forstand. Jeg tror nok, det igen afhænger af vore festvaner. Folk kører jo almindeligvis i bil til fest, og mange vil så også køre i bil fra festen, selv om de har drukket alkohol, og selv om de nok ved, at den nok er lige på kanten. Men selv om de skulle få en dom for det, vil jeg da ikke kalde dem misbrugere, og derfor mener jeg ikke, det nytter noget at give dem en speciel behandling. (Den røde lampe lyser). Nå, jeg blev stadig væk ikke færdig.

Dohrmann (FP):

Det er ikke for at genere forslagsstillerne, men jo flere gange jeg gennemlæser beslutningsforslaget, og jo mere jeg tænker over de